

Шприц і цвях

Петро Гришко

Казав раз Шприцу Цвях іржавий
(Його кінець стирчав із лави):
— Обидва ми колючі, брате,
Тож радий я тебе вітати!
Але тобі щастить усюди,
Мене ж не поважають люди.
Ти робиш їм щодня уколів сто —
Й не ображається ніхто.
Я ж іноді людину уколю — відразу
Вона висловлює образу
Й мене
Кляне...
На те поважно Шприц відмовив:
— Така реакція не випадкова.
Якщо користь дають уколи —
Ніхто на тебе не образиться ніколи,
Хоча і боляче було.
А твій укол — людині зло,
Тому і чуєш лайку.
Як критикуєш, пригадай цю байку.